

λάδα π ᾱ σ α ν ἐφίξεται Παρμενίδης 8.5-22-24-25-48-60 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ π ᾱ ν, ἔν, συνεχές ... οὐδὲ διαιρετόν ἐστιν, ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ὁμοῖον ... οὐδέ τι χειρότερον, π ᾱ ν δ' ἔμπλεόν ἐστιν ἐόντος. τῷ ξυνεχές π ᾱ ν ἐστιν ... ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ἄσυλον ... τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα π ᾱ ν τ α φατίζω Μέλισσος 2.8 ὅ τι μὴ π ᾱ ν ἔστι 7(1)-(2)-(4) οὕτως οὖν αἰδιόν ἐστι καὶ ἄπειρον καὶ ἔν καὶ ὅμοιον π ᾱ ν ... ὀλεῖται π ᾱ ν ἐν τῷ π α ν τ ῖ χρόνῳ ... οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν π ᾱ ν εἴη ἀλγέον Ἐμπεδοκλῆς 3.9 ἀλλ' ἄγ' ἄθρει π ᾱ σ η παλάμη Ἀναξαγόρας 13 καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, π ᾱ ν τοῦτο διεκρίθη Διογένης 6.18 αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. φλέβες) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ π α ν τ ὸς τοῦ μηροῦ τείνουσιν Δημόκριτος 159 εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόντος, παρὰ π ᾱ ν τ α τὸν βίον ὧν ὠδύνηται (καὶ) κακῶς πέπονθεν, αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι(καστής), ἡδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς. || διὰ πασῶν. Φιλόλαος 6.21 ἃ δὲ συλλαβὰ ἐπίτριτον, τὸ δὲ δι' ὀξειῶν ἡμιόλιον, τὸ διὰ π α σ ᾱ ν δὲ διπλόον.

πάσχειν (ἀντίθ. πράσσειν) **1.** Παθαίνω/ὕφισταμαι, suffer/be affected, Μέλισσος 7(2) εἰ γὰρ τι τούτων π ᾱ σ χ ο ι, οὐκ ἂν ἔτι ἐν εἴη Δημόκριτος 278.7 ὑπερδέδοικε, μέχρι σμικρὰ ἦ, καὶ ἦν τι π ᾱ θ η, ἀνιᾶται **2.** Πάσχω/ὕποφέρω, suffer, Δημόκριτος 191.10-21 ἐννοούμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ... ἐνθυμεύμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ν. || **πάσχειν εὖ** (ἀντίθ. πάσχειν κακῶς). Εὐεργετοῦμαι, be benefitted, Δημόκριτος 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται π ᾱ σ χ ε ι ν ε ὖ. || **πάσχειν κακῶς** (ἀντίθ. πάσχειν εὖ) **1.** Κακοπαθαίνω, suffer hardship, Δημόκριτος 159 ὧν ὠδύνηται (καὶ) κ α κ ῶ ς π έ π ο ν θ ε ν **2.** Τιμωροῦμαι, be punished, Δημόκριτος 253 κίνδυνος κ α κ ῶ ς ἀκούειν καὶ δὴ καὶ π α θ ε ῖ ν τι 265 τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κ α κ ῶ ς ἀκούειν καὶ π ᾱ σ χ ε ι ν. Πρβλ. κακῶς ἀκούειν.

πατήρ (συνών. γενέτωρ). Πατέρας, father, Ἐμπεδοκλῆς 137.1-5 μορφήν δ' ἀλλάξαντα π α τ ῆ ρ φίλον υἱὸν αἰείρας σφάζει ἐπευχόμενος μέγα ρήπιος ... ὥς δ' αὐτως π α τ έ ρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν Δημόκριτος 208 π α τ ρ ὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελλμα.

|| 'Ηράκλειτος 53 Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι, πάντων δὲ βασιλεύς. Πρβλ. πατρικός, πάτριος, πατρίς.

πάτος. Πάτημα, path. || ἐκτὸς πάτου. 'Απάτητος, untrodden, Παρμενίδης 1.27 οὔτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁδόν (ἢ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκ τὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε.

πατρικός. Πατρικός, paternal, Δημόκριτος 228.6 οὕτω δὲ καὶ οὔτοι (sc. οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες), ἣν ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φιλέουσι διαφθείρεσθαι. Πρβλ. πατήρ, πάτριος, πατρίς.

πάτριος. Πάτριος, ancestral, Δημόκριτος 259.4 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους. Πρβλ. πατήρ, πατρικός, πατρίς.

πατρίς. Πατρίδα, native land, Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ξύμπας κόσμος. Πρβλ. πατήρ, πατρικός, πάτριος.

παύειν 1. Παύω/ἐμποδίζω, stop/stop from, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐκ ἐὼν ἔστι, τό κεν παύοιμιν ἱκνεῖσθαι εἰς ὁμὸν 'Αρχύτας 3.14 κανὼν δὲ καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (ἐὼν) (sc. ὁ λογισμός) τοὺς μὲν ἐπισταμένους λογίζεσθαι πρὶν ἀδικεῖν ἔπαυσε **2.** Παύω/σταματῶ, bring to an end, Παρμενίδης 8.50 ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης **3.** Καταπαύω, cease, 'Εμπεδοκλῆς 111.3 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος 'Αρχύτας 3.7 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ αὔξησεν λογισμὸς εὐρεθείς. || παύεσθαι (συνών. λήγειν). Παύω/σταματῶ, cease/abate, 'Εμπεδοκλῆς 136.1 οὐ παύσεσθε φόνοιο δυσηχέος;

παῦρος. 'Ολίγος/βραχύς, short, 'Εμπεδοκλῆς 2.3 παῦρον δ' ἐν ζωῇσι βίου μέρος ἀθρήσαντες ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν. Πρβλ. βραχύς, ὀλίγος.

πάχος. Πάχος, fatness/bulk, Ζήνων 1.3 εἰ δὲ ἔστιν (sc. τὸ ὄν), ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθος τι ἔχειν καὶ πάχος καὶ ἀπέχειν